

[A. C. Normann.]

at landbruget er så god en nettoimportør af fremmed valuta.

Lad os andre tage os råd til at indrømme, at sådan er forholdet. Sidste år talte jeg en del om industriens forhold, fordi det da var afgørende at få investeringerne i gang. Hundredtusinder af funktionærers og arbejderes trykthed afhang deraf. Nu investeres der i industrien, og der køres med fuld beskæftigelse. Nu er det vist naturligt at samle opmærksomheden stærkere om landbrugets forhold, og forhandlingerne her i tinget har lige indtil i dag vist, at landbrugsministeren og regeringen er enige med det radikale venstre heri.

Også inden for håndværket har vilkårene været forskellige, men det er en selvfølge, at de fleste håndværkere har haft fordel af den større foretagsomhed, der råder. Det gælder langt uden for byggehåndværkernes kreds.

For fiskeriets vedkommende er der endnu uopfyldte ønsker til lovgivningsmagten, men jeg kan sikkert sige, at erhvervet har haft nogle gode år og nu har fået et stort behov tilfredsstillet ved den nye lov om oprettelse af fiskeriets låneinstitut.

For gartneriets vedkommende har vilkårene været forskellige indadtil og ikke alle steder lige lette. Gartneriets eksport faldt i 1958 med en tredjedel i forhold til året før.

Som helhed kan man altså sige, at erhvervslivet afgiver et flimrende billede, men der er dog fremgang på de største og fleste områder, selv om der er vanskeligheder for nogle. Men alle har vi en fælles interesse i, at foretagsomheden bliver stabil, og at ordenen i den offentlige økonomi opretholdes. Det er det mål, det radikale venstre vil bidrage til at folketinget i den kommende tid retter sit blik imod.

Niels Andersen: Det ærede medlem hr. Poul Møller indledte sin tale i dag med at udtale, at det var helt fantastisk, hvad retsforbundet havde måttet tåle i de to år, der er gået, siden regeringen blev dannet. Jeg må erkende, at det er ret utroligt, hvad vi har måttet tåle fra den presse, som det ærede medlem i nogen grad repræsenterer. Det er helt fantastisk, hvordan man har kunnet tillade sig at skrive om retsfor-

bundets stilling i dansk politik i venstres og de konservatives blade i den tid, der er gået, og det vil derfor være rigtigt, at vi ser en lille smule på realiteterne. Hvad er det, vi faktisk har medvirket til? Hvad er det for en lovgivning, som er gennemført, og som retsforbundet har været medvirkende til?

Noget af det vigtigste, der er gennemført i den samling, som nu står foran sin afslutning, er lovgivningen omkring boligspørgsmålet. Det må vist erkendes fra alle sider, at de love, vi her har gennemført, sigter mod liberale tilstande, sigter mod et frit boligmarked, således at det er tilbud og efterspørgsel, der bliver afgørende for boligens pris. Denne lovgivning sigter endvidere mod en afvikling af statsfinansieringen. Ganske vist går vi over det, der hedder statsgaranti, men jeg vil dog gerne pointere, at dette med statsgaranti opfatter jeg som en overgangstilstand frem til helt frie tilstande på dette område.

De nye institutioner, der er oprettet til at finansiere boligbyggeriet, har haft en overordentlig gunstig start, og det viser sig netop i kraft af det virke, der nu udfoldes, at denne tanke har været rigtig. Det viser også den udvikling, der nu er påbegyndt, idet antallet af de huse og lejligheder, der bliver opført uden direkte statsstøtte, det sidste års tid er tredoblet, og det kan vel kun betragtes som en lykkelig udvikling, at man virkelig er i stand til at klare boligbyggeriet helt uafhængig af lovgivningen, helt uafhængig af statslån og også af statsgaranti. Det er en udvikling, som vi i hvert fald hilser med tilfredshed, og som de ærede medlemmer hr. Poul Møller og hr. Erik Eriksen vil få meget svært ved ikke at indrømme er en liberal udvikling.

Vi har fået den nødvendige stigning i huslejerne for de gamle boligers vedkommende, og det lykkedes ved den lovgivning, der blev gennemført, at hindre en kapitalisering af denne stigning, og her er vi i virkeligheden ved noget meget centralt i hele dette spørgsmål. Det kendetegner venstres og de konservatives politik, at de ikke ønskede, at denne kapitalisering skulle hindres, men tværtimod ønskede, at kapitaliseringen skulle finde sted. Man ønskede frit løb for stigningerne i ejendomspriserne,